

Název : Kulturní centrum Balthasara Neumanna
Student: Jaroslav Šrám | Atelier: Redčenkov - Danda

Jaroslav ve své práci navazuje na architektonickou studii centra Balthasara Neumanna z předchozího semestru, kterou zasazuje do složitého kontextu svahu pod kostelem sv. Mikuláše v Chebu. Kompozičně volí přímou konfrontaci s kostelem, dům inspiruje křivkami baroka a vytváří většího sourozence oválného schodiště, které nyní zajišťuje provoz mezi dvěma úrovněmi náměstí. Z architektonického hlediska se jedná o dobře vykomponovaný objekt s působivou hrou vnitřních prostorů. Ze stavařského hlediska pak o krajně složitou úlohu. Nepravidelný eliptický objekt kompletně v pohledovém betonu, s okny s dvojitou křivostí, provozní střechou a pasáží, kde pohledový beton volně přechází z interiéru do exteriéru, je noční můrou každého stavaře. Jaroslav se úlohy nezalekl a ujal se jí se ctí, jakkoliv ne bez zaváhání.

Dům provozně funguje bez významných chyb a i po vtělení všech norem a regulativů neztrácí nic z vnitřní estetiky představené ve studii. Drobná výtka směřuje k umístění horní části knihovny a konferenčního sálu do hloubi dispozice. Oba provozy tak končí prakticky bez denního světla. Zároveň striktní snaha o oddělení provozu knihovny od kavárny generuje duplikát toalet. Dovedu si představit, že při jiném tvaru budovy, či jiném řazení zón by bylo možné záchody sloučit aniž by došlo k mísení provozů. Vzhledem k velikosti objektu by bylo vítané alespoň minimální administrativní zázemí.

Stavební část je především o pohledovém betonu. Z hlediska jednotlivých skladeb konstrukcí a celkového tepelně-technického řešení je dům v pořádku, jen řešení některých složitých návazností bohužel zůstalo schématické. Týká se to především exteriérového schodiště, které není bez tepelných mostů. Jak v napojení stěny, tak ve schodišti hrozí promrzání a je třeba počítat s řešením na bázi ISO nosníků. U schodů zůstává otazníkem i jejich hydroizolační řešení. Podobně nejasný je základní detail napojení oken. Zvolená představa, že se okna perfektně potkají s betonem v dvojitém obouku, a po jejich osazení bude s obdobnou přesností realizován vnější monolitický beton, se zdá jako nereálná. Zde by v praxi zřejmě nezbylo než si alespoň z interiérové strany v ostění pomoci jiným materiálem než betonem, případně se lokálně spolehnout na tepelně izolační beton, který užívají na svých berlínských domech naši slavnější kolegové Chipperfield a Brandlhuber. Naopak soklu, atice či napojení oken u podlahy Jaroslav věnoval potřebnou péči, proto detaily fungují správně a doslovně převrací obrázky ze studie do stavařiny .

V navazujících částech, které obvyčejně přenecháváme specialistům, Jaroslav předvedl slušný standard. Statiku bez váhání dotáhl do úrovně rozkreslení výztuže. Požární řešení a zařízení staveniště vykazuje obsahovou a formální úplnost, na níž v praxi obvyčejně čekáme marně. Řešení rozvodů technologií je v pořádku, jen přiznané vedení vzduchotechniky nepovažuji vzhledem za vhodné. Dodatečný pohled alespoň v úrovni nejvyššího podlaží neubere nic z kompozice prostorů a problém vyřeší.

Celkově se jedná o dobrou formálně úplnou práci, která v některých částech zřejmě z nedostatku času zůstala na úrovni studie. Autora doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **C – dobře**.

Obhajoby se osobně nemohu zúčastnit, nicméně mé otázky by směřovaly zejména na řešení složitých tepelně-technických detailů, které jsem popsal v předchozích odstavcích.

V Praze dne 19|2|2022 _ Ing.arch. Tomáš Voborský

